

SAMENVATTINGEN - RÉSUMÉS - SUMMARIES

Geschiedenis van de Belgisch-Hongaarse relaties tussen 1918 en 1933

GERGELY FEJÉRDY

De officiële betrekkingen tussen België en Hongarije van na de Eerste Wereldoorlog waren nog nooit onderwerp van grondig onderzoek. Deze studie werpt niet alleen een nieuw licht op de Belgisch-Hongaarse relaties, maar ook op het Europa van het interbellum.

Reeds meer dan 90 jaar geleden openden België en Hongarije hun ambassades in Budapest en Brussel. De geschiedenis van de diplomatieke relaties tussen de beide landen vangt dus begin jaren 1920 aan, maar de wederzijdse betrekkingen gaan veel verder terug in de tijd, vooral via de Belgische vertegenwoordiging in Wenen. De eerste jaren van de bilaterale betrekkingen waren getekend door de vijandschap tussen beide landen tijdens de Eerste Wereldoorlog. Brussel wou gebruik maken van zijn statuut als overwinnaar, vooral op economisch vlak, en bleef ook wantrouwig tegenover de Hongaarse regering. Tot in 1926 bleef de Belgische diplomatie Hongarije als een vijandige staat en potentiële bondgenoot van Duitsland beschouwen. Die houding veranderde met de komst van de nieuwe Belgische ambassadeur in Budapest, burggraaf Jacques Davignon. Dank zij een meer ontspannen internationale context kon de Belgische diplomaat bijdragen aan een verbetering van de relaties tussen beide landen. Bovendien speelde de katholieke kerk een belangrijke rol in de Belgisch-Hongaarse toenadering, vooral via de hulpacties voor Hongaarse kinderen. Ook

op economisch, cultureel en sportief vlak is een verhoogde activiteit merkbaar. De beurskrach van New York en daaropvolgende crisis van begin jaren 1930, onderbrak deze evolutie. Ook de machtsovername van Hitler had een negatieve invloed op de bilaterale relaties.

In zijn betrekkingen met Brussel streefde Budapest drie doelen na: het internationale isolement doorbreken, de complementariteit van beide economieën versterken en de belangen van de Hongaarse burgers beschermen. De Hongaarse ambassade trachtte de activiteiten van talrijke in België actieve Hongaarse communistische infiltranten te controleren en haar landgenoten ertegen te beschermen. Ondanks frequente personeelsswissels waren enkele diplomaten heel actief tijdens deze periode. Behalve graaf Oliver Woracziczky, die drie maal werd benoemd tot ambassadeur, deed vooral István Hedry zich opmerken als Hongaars ambassadeur in Brussel tussen 1929 en 1932. Budapest hoopte van de Belgische regering steun te krijgen voor zijn diplomatieke streefdoelen, vooral wat betreft de herziening van het naoorlogse vredesverdrag. Ondanks de terughoudendheid van Brussel op dit vlak, veranderden de relaties sinds begin jaren 1920. Waren die eerst wantrouwig, tien jaar later waren er hartelijke relaties tussen Budapest en Brussel.

Belgo-Hungarian Relations Between 1918 and 1933

GERGELY FEJÉRDY

Official ties between Belgium and Hungary after the Great War having never been studied in depth, this work might shed a new light on

the history of Belgian-Hungarian relationships, but also on the history of Europe during the interwar period.

Belgium and Hungary opened their respective legations in Brussels and Budapest a little more than 90 years ago. Diplomatic relations between the two countries started therefore in the early 1920s, although their connection was much older, notably through the intermediation of Vienna. The fact that the two peoples had been enemies during the First World War weighed heavily on the first years of bilateral relations. Brussels intended to use its status as winner, particularly on the financial level, while nevertheless remaining distrustful towards the Hungarian government. Until 1926, Belgian diplomacy saw Hungary as a hostile country, a potential ally of the Germans. This attitude changed with the arrival of the new head of the Belgian legation to Budapest, Viscount Jacques Davignon. Taking advantage of a more conciliating international context, the Belgian diplomat largely contributed to the improvement of the relations between the two states. The Catholic Church also played a major role in the reconciliation, notably through the relief programme for Hungarian children. Activity in the economic, cultural and sports domains increased similarly. This evolution was temporarily stopped by the crisis that followed the New York stock market crash in the early 1930s. Bilateral relations became also gloomier with Hitler's coming to power.

Meanwhile Budapest pursued a triple objective in its relationship with Belgium, namely to break its own international isolation, to use the economic complementarity of the two countries by endeavouring to strengthen

economic ties, and to protect the interests of its fellow countrymen. In the frame of the last cited objective, the delegation of Hungary would notably strive to control and hinder the activities of communist agents among the numerous Hungarian workmen present in Belgium. Although changes at the head of the legation were frequent, three diplomats shared the position in Brussels during that period. Count Olivér Woracziczky was appointed three times, but less remarked than István Hedry, ambassador between 1929 and 1932. Budapest hoped for a discreet support on the part of the Belgian government in its diplomatic objectives, notably for the reconsideration of the peace treaty. Although Brussels remained very reserved on this subject, the distrustful attitude of the early 1920s changed into friendly relations in one decade.